خبر

رونمایی از پوستر «پدران»

همزمان با آغاز اکران فیلم «پدران» به کارگردانی سالم صلواتی و تهیه‌کنندگی شهرام مسلخی از پوستر این اثر سینمایی رونمایی شد. طراح این پوستر محمدرضا بهشتی است. فیلم سینمایی پدران که یک درام اجتماعی است، اکران خود را از امروز به سرگروهی پردیس مگامال در سینماهای سراسر کشور آغاز خواهد کرد. پخش این فیلم را امیر شروین (بهاران فیلم) به عهده دارد. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: رویارویی دو نسل می‌تواند حادثه بیافریند؛ در پدران حادثه‌ای دو نسل را مقابل یکدیگر قرار می‌دهد.

فیلم پدران نخستین بار در بخش نگاه نو سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر در بهمن ۱۳۹۸ به نمایش درآمد. در این فیلم هنرمندانی چون علیرضا ثانی‌فر، هدایت هاشمی، گلاره عباسی، مهشید ناصری، کیوان پرمر، مهدخت مولایی، نوید لایقی، سارینا ترقی، یوسف یزدانی، مرتضی خانجانی، شیدا مودب، سعید پورشعبانی و سعید باغبان ایفای نقش کرده‌اند. پدران درحالی از امروز در سینماهای کشور اکران می‌شود که سه بازیگر نقش اصلی این فیلم اخیرا با تازه‌ترین آثارشان در چهل و دومین جشنواره فیلم فجر حاضر بودند. علیرضا ثانی‌فر در «نبودنت» بازی می‌کرد، هدایت هاشمی در فیلم «قلب رقه» حضور داشت و گلاره عباسی هم با بازی در دو فیلم «بی‌بدن» و «آغوش باز» از پرکارترین بازیگران زن جشنواره اخیر فیلم فجر بود.

جای خالی نظارت با نگاهی به حضور «صبحانه با زرافه‌ها» در جشنواره فیلم فجر

صبحانه با انحراف و ابتذال

عباس عبدالعلی‌زاده
منتقد

«صبحانه با زرافه‌ها» در حقیقت کپی ناشیانه‌ای از فیلم «خماری» تاد فلیپس است که حالا دستمایه‌ای برای سروش صحت قرارگرفته تا فیلمی را که هیچ سنخیتی با جامعه و فرهنگ ایرانی ندارد، روایت کند. اگر شوخی‌های فیلم خماری بر اساس فرهنگ غربی، موجب خنده می‌شود، اما این شوخی‌ها که تعریفی در جامعه ایرانی ندارد و حتی با کلیت فرهنگ ایرانی در تضاد و منافات قرار دارد، این سؤال را پیش رو قرار می‌دهد که چگونه این فیلم از سازمان سینمایی مجوز ساخت، نمایش و عجیب‌تر از همه مجوز حضور در جشنواره فجر که قرار است راهبردهای نظام فرهنگی کشور در حوزه سینما را راهنما باشد، گرفته است.

نمایش چنین فیلمی در جشنواره فجر این سؤال مهم را مطرح می‌کند که اساسا چه کسی مسئولیت تعیین ذائقه هنری یک جامعه را به‌عهده دارد؟ سوالی که پاسخ به آن شاید بتواند تا اندازه قابل توجهی ابعاد پنهان جریان غالب فیلم‌های کمدی را در سینمای ایران آشکار کند. فراموش نکنیم در دهه‌های گذشته کمدی‌های پرفروش ایران را فیلم‌هایی همچون اجاره‌نشین‌ها، زرد قناری، مردی که موش شد، لیلی با من است و... تشکیل می‌دادند که بیرون از لایه ابتدایی که داستانی طنزآمیز داشتند، در لایه‌های پنهان خود سعی در انتقال مفاهیم پنهان و مهمی داشتند. بدون آن‌که با مذهب، عرف جامعه در تضاد باشند و بدتر این‌که تن به حوزه‌های غیراخلاقی همچون شوخی‌های مکرر و مهوع جنسی بدهند.

حاشیه‌سازی برای سینمای استراتژیک

گرچه آثار حاضر در جشنواره چهل و دوم شمایی از سینمای استراتژیک را به نمایش گذاشتند اما نمی‌توان از مواردی مثل صبحانه با زرافه‌ها که می‌تواند تمام ماهیت سینمای ایران را تحت تاثیر قرار دهد به سادگی گذشت. حضور فیلم سروش صحت در جشنواره فجر یکی از موارد بی‌ملاحظگی‌است که نگاه پرخطای برگزارکنندگان جشنواره در مورد سینمای استراتژیک و راهبردهای جشنواره را زیرسؤال برد.

اوردوز جشنواره با یک فیلم مبتذل

صبحانه با زرافه‌ها، فیلم سینمایی تازه سروش صحت، از نظر ساختار و روایت تکرار سریال « مگه تموم عمر چند تا بهاره ؟» است با شخصیت‌های مشابه و حتی پاساژهای موسیقی منطبق با سریال. فیلم درژانر کمدی ابزورد است و داستان چند مرد را روایت می‌کند که در عروسی دوست‌شان شرکت و داماد را تشویق به مصرف مواد مخدر می‌کنند. داماد هم پس از مصرف مواد دچار اوردوز می‌شود. آنها داماد را از مراسم خارج می‌کنند و به پزشکی مست نشان می‌دهند. تشخیص مرگ است اما به جای چاره‌اندیشی، همراه با پزشک برای فرار از موقعیت به ویلای مجردی شان در شمال می‌روند. صبح داماد به هوش می‌آید و می‌فهمد چه بلایی سر زندگی‌اش آمده اما بازهم با بی‌قیدی دوستانش مواجه می‌شود . آنها همچنان به فکر مصرف مواد مخدر و روابط خارج از عرف خود هستند. در این رفت و برگشت یکی از رفقا به دست داماد در نزاعی ناخواسته، کشته می‌شود.

> **صبحانه با زرافه‌ها یک کمدی هزل و هجو است که از نظر تکه‌پرانی جنسی، ترویج مصرف مواد مخدر و مشروبات الکی و روابط ناشایست چیزی کم ندارد**

تفاوت سریال با فیلم دراین است که فیلمساز با توجه به نظارت سست در سینما، در تکرار صحنه‌های مصرف مواد و شوخی‌های زننده جنسی و نمایش رذایل انسانی در آن گشاده‌دستی کرده. در این مسیر هیچ رویکرد اخطار به مخاطب رخ نمی‌دهد و بازدارندگی اجتماعی ندارد و عملا به فیلمی ضد اجتماعی و مروج بی‌اخلاقی و بی بندوباری تبدیل می‌شود. فیلمی که از مرزهای جهان بینی ایرانی و دینی عبور می‌کند و حتی ارزش‌های عرفی جامعه را زیر پا می‌گذارد. این روند با بزک ظاهری انجام می‌شود تا زیر پوسته به‌ظاهر اخلاقی به ضد اخلاق بدل شود؛ مجتبی با بازی بهرام رادان، عنکبوتی را بدون دلیل می‌کشد تا این کشتن بدون دلیل موجودی بی‌آزار، سلسله اتفاقات را رقم بزند. در پایان فیلم، بار دیگر به صحنه کشتن عنکبوت فلش‌بک می‌زند؛ موضوعی که اگر با یک نگاه فرهنگی بسط می‌یافت شاید می‌توانست تاثیرگذار باشد اما بیش از ۹۰ دقیقه شوخی جنسی و استفاده مکرر از مواد مخدر، همین خرده روایت را هم به تظاهر تبدیل کرده است.

رفیق‌کشی همراه با عیاشی

جالب آن‌که محوریت موضوع فیلم به گفته صحت، بخشش است اما دوز مسائل دیگر در این فیلم آن‌قدر بالاست که همین بخشش هم به حاشیه فیلم بدل شده است. او در رگه‌هایی از قصه فقط به‌صورت مستقیم به موضوع بخشش اشاره کلامی دارد و حتی همین بخشش هم بیشتر بر روابط خارج از عرف شخصیت‌ها تأکید دارد. بخشش میان دو دوست از جنس مخالف برای این‌که بتوانند بیشتر به رابطه ناپایدار غیراخلاقی و ضد اجتماعی خود ادامه دهند. بخششی از اشتباهات و قصورهایی که نه‌فقط خردگرایانه نیست، بلکه در ادامه، روندی آسیب‌زا به خود می‌گیرد. اشتباهاتی که حتی تا فروپاشی خانواده و به خطر انداختن جان انسان‌ها هم پیش می‌روند.

نکته این است که مردان این فیلم همگی زن‌باره، عیاش و خیانت‌کارند. کسانی که با وجود داشتن همسر، خود را مجاز به ارتباط با سایر زنان نیز دانسته و نه‌فقط این عمل را قبیح نمی‌دانند، بلکه از زرنگی‌های خود می‌دانند. صحت در فیلم خود تصویری از مردان ایرانی به نمایش گذاشته که فرسنگ‌ها با واقعیت موجود مردان ایرانی متفاوت است.

فیلمی ضد فرهنگ ایرانی

این فیلم را می‌توان یک کمدی هزل و هجو در نظر گرفت که از نظر تکه‌پرانی جنسی، ترویج مصرف مواد مخدر و مشروبات الکی و روابط ناشایست چیزی کم ندارد اما این همه ماجرا نیست، زیرا فیلم یک اثر به‌شدت ضد جهان‌بینی ایرانی و اندیشه دینی است. در طول داستان افراد مرزهای اخلاقی و رفتاری را پشت سرمی‌گذارند و می‌بینیم که جماعت داستان از گذشته زندگی‌شان تا امروز انواع گناهان را با گشاده دستی و بی‌پروایی تجربه کرده‌اند اما در پایان فیلمساز، جملگی را شامل رستگار به تصویر می‌کشد.

فیلم صبحانه با زرافه‌ها در بی پروایی استفاده از شوخی‌های رکیک و ترویج و عادی سازی ناهنجاری‌های اجتماعی رکورددار است ولی بیشترین آسیب آن محتوای فیلم در جابه‌جایی خیرو شر و انکار مفهوم عاقبت عمل انسان است . مفهومی که غرب با تمام قوا در ترویج آن اقدام می‌کند تا نهاده‌ها و ارزش‌های جوامع مختلف را از میان بردارد و در این مسیر بیشترین نقطه فشار را بر فرهنگ ایرانی گذاشته است.

صبحانه با زرافه‌ها به‌شدت دچار یاس انگاری است. دنیای ایرانیان را پوچ و بی‌هدف نشان می‌دهد. پوچی دنیای فیلم در رفتار آدم‌های قصه و رهنمون فیلمساز به دنیایی که تنها مرگ راه رهایی بخش آن است جای هیچ تردیدی در اثر مخرب آن باقی نمی‌گذارد.

برش

یک پرسش جدی

امسال فیلم‌های استراتژیک متعددی در جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد که براساس جایگاه راهبردی جشنواره قابل توجه است. تولید این فیلم‌ها ارتباطی با کیفیت جشنواره و حتی نگاه برگزارکنندگان ندارد اما حضور فیلمی در قواره صبحانه با زرافه‌ها این شائبه را ایجاد می‌کند که برگزارکنندگان اصولا دارای نگاه راهبردی هستند یا خیر؟ این سؤال وقتی جدی‌تر می‌شود که امسال سیمرغ‌های اصلی به نحوی اهدا شد که اعتبار جشنواره و جوایز آن زیر سؤال رفت. جشنواره فیلم فجر در ادوار مختلف مورد تهدید بی‌اعتبارسازی بوده و به نظر می‌رسد جریان‌های پنهان تصمیم‌سازی بار دیگر در این مسیر موثر بوده‌اند.

خبرروز

کیکاوس زیاری | گروه فرهنگ و هنر

سال خوب ژاپنی سال بد هالیوودی

انتشار گزارش سالانه جدول گیشه سینماهای ژاپن در سال ۲۰۲۳، حکایت از موفقیت کلان محصولات بومی و شکست آشکار تولیدات هالیوودی دارد. به گفته اهل فن، سینماهای این کشور آسیایی که شاهد شکوفایی دوباره خود در سال ۲۰۲۲ بودند، در سال ۲۰۲۳ باز هم شاهد موفقیت‌های بیشتر بودند. با این حال، هنوز هم جدول گیشه نمایش سینماهای کشور نتوانسته به رقم رکوردشکن سال ۲۰۱۹ و قبل از کرونای خود برسد. تحلیلگران اقتصادی سینما در گزارش سالانه خود فیلم‌هایی را مورد بحث قرار داده‌اند که از تاریخ دسامبر تا پایان ماه نوامبر به روی پرده رفته‌اند. این گزارش می‌گوید در مقایسه با سال ۲۰۲۲، فیلم‌های سینمایی در سال ۲۰۲۳ یک رشد دو درصدی فروش را تجربه کرده‌اند. رقم کلی فروش فیلم‌ها در سالن‌های نمایش حدود ۱۷۰ میلیون دلار اعلام شده است که ۲۰ درصد کمتر از رقم ۱۹۵ میلیون دلار دوران قبل از کووید ۱۹ در سال ۲۰۱۹ است.

عدم موفقیت کلی فیلم‌های هالیوودی در جدول گیشه ژاپن در حالی است که در سال ۲۰۲۳ تعداد فیلم‌های صادراتی به این کشور افزایش یافت. تعداد ۶۷۶ فیلم ژاپنی به روی پرده رفتند، در حالی که تعداد فیلم‌های خارجی نمایش داده شده در کشور ۵۵۶ فیلم بوده است. نکته جالب این که تعداد فیلم‌هایی که سال ۲۰۲۳ روی پرده رفتند، بیشتر از تعداد فیلم‌های سال ۲۰۱۹ بوده است. ۶۷ درصد فروش جدول گیشه ۲۰۲۳ ژاپن در اختیار محصولات بومی بود. این رقم البته در سال ۲۰۲۲ حدود ۶۹ درصد بود. بلاک باسترهای هالیوودی بیشترین تعداد فیلم‌های صادراتی سینماهای ژاپن را در اختیار داشته‌اند.

پرفروش‌ترین فیلم جدول گیشه سال ۲۰۲۳، «اولین اسلم دانک» محصول کمپانی قدیمی توئی با فروشی ۱۰۸ میلیون دلاری بود. این رقم در مقایسه با فروش ۹۵ میلیون دلاری انیمیشن هالیوودی «برادران سوپرماریو» یک پیروزی بزرگ ارزیابی شده است. تهیه‌کنندگان این انیمیشن زمان اکران عمومی آن در ژاپن، تبلیغات روانی وسیعی به راه انداختند که محصول‌شان پرفروش‌ترین فیلم سال سینماهای ژاپن خواهد شد. سومین فیلم موفق سال انیمیشن «کارآگاه کانون» کمپانی معروف توهو با فروشی ۹۴ میلیون دلاری بود. بقیه تولیدات بومی پرفروش جدول گیشه انیمیشن هایائو میازاکی «پسربچه و مرغ ماهی‌خوار» و «گودزیلا منهای صفر» بوده‌اند. تازه‌ترین اکشن تام کروز قسمت هفتم مجموعه ماجراجویانه «ماموریت غیرممکن» با فروش بسیار پایین ۳۶ میلیون دلاری، شکست بزرگ دیگری برای محصولات آمریکایی بود. شکست بزرگ دیگر هالیوود در ژاپن، فروش بسیار پایین «باربی» بود که در بسیاری از کشورهای دنیا جزو پرفروش‌ترین‌ها بوده است. زمان اکران عمومی باربی در ژاپن، بسیاری از اهل فن گفتند فرهنگ حاکم بر این فیلم در تضاد کامل با فرهنگ غنی آسیایی ژاپن است و مردم کشور با چنین فرهنگی همخوانی ندارند. باربی حتی نتوانست در فهرست ۵۰ فیلم اول جدول گیشه سال ژاپن قرار گیرد!

قاب

انتشار نماآهنگ «لقمه حلال»

نماآهنگ «لقمه حلال» به مناسبت سوم شعبان و سالروز میلاد امام حسین(ع) با هنرمندی مجتبی رمضانی مداح اهل بیت منتشر شد. متن شعر این نماآهنگ، سروده مهدی نظری است که با همخوانی هیات کربلا، مدرسه فوتبال شهید ابراهیم هادی و گروه سرود احسان اجرا و با همکاری باشگاه فوتبال اسطوره رفسنجان تهیه شده است. بخشی از شعر این نماآهنگ از این قرار است: «ممنون نون حلال بابامم؛ که سایه مولاست رو سرم/ ممنون لطف و شیر پاک مادرم؛ که عاشق اولاد حیدرم/ تو سن کم عاشق امام حسین شدم؛ زیر علم عاشق امام حسین شدم/ اگه بگن هیأت اومدی برای چی؛ می‌خوام بگم عاشق امام حسین(ع) شدم و...»

دیدگاه

گلایه تهیه‌کننده «شمشیر و اندوه»

تهیه‌کننده شمشیر و اندوه به داوری انیمیشن در چهل و دومین جشنواره فیلم فجر در شبکه اجتماعی خود واکنش نشان داد.

در بخشی از متن مهدی جعفری آمده است: «جشنواره فیلم فجر! نه! دبیرخانه چهل و دوم جشنواره فیلم فجر به بلوغ کافی برای فهم درست از عرصه و گستره جریان‌سازی و جذب مخاطب، صادرات فرهنگ، واردات ارز، جلوگیری از خروج نخبه‌های این صنعت و ... در انیمیشن نرسیده است. از وزیر محترم فرهنگ و ارشاد تا معاون محترم سینمایی و دبیر محترم این جشنواره در مراسم اختتامیه این رویداد هیچ اشاره‌ای به نادرترین و مهم‌ترین اتفاق جشنواره چهل و دوم یعنی حضور چهار پویانمایی سینمایی نداشتند. تلاش بیش از ۷۰۰ نفر در طول بیش از دو سال و نیم تا سطح فقط یک دیپلم افتخار آن هم در شأنی برابر با زیرنویس اختتامیه جشنواره پایین آورده شد. آقای دبیر محترم! انتظار می‌رفت به گفته خودتان قبل از شروع جشنواره و بنا به اعلام رسمی دبیرخانه حالا که بیش از دو اثر سینمایی به این بخش راه پیدا کرده بودند، خودتان به هویت‌بخشی عرصه انیمیشن در قواره جشنواره فجر کمک می‌کردید.»

فیلم کوتاه

حضور «سامپو» در جشنواره سیاتل

فیلم کوتاه «سامپو» به نویسندگی و کارگردانی مرضیه ریاحی و تهیه‌کنندگی حسین کاکاوند به دوازدهمین جشنواره جهانی فیلم‌های زنان «Post Alley» سیاتل آمریکا راه یافت. دوازدهمین دوره این رویداد ۳۰ و ۳۱ مارس (۱۱ و ۱۲ فروردین ۱۴۰۳) برگزار می‌شود. لیندا کیانی، مریم بوبانی، هیلدا کردبچه و حنان عزیزی از بازیگران این فیلم کوتاه هستند. این روزها فیلم «ضد» با بازی لیندا کیانی روی پرده سینماهاست. برخی عوامل فیلم سامپو عبارتند از مدیر فیلمبرداری: مسعود امینی‌تیرانی، مدیر صدابرداری: سامان شهامت، تدوین: هانی سلمانی، طراح صحنه: فائزه محمدی، طراح لباس: لیلا طاهری، دستیار کارگردان و برنامه‌ریز: سعید آهنج، مدیر تولید: هومن محمودی، گریم: هانیه الوند، منشی صحنه: شیدا شعبانی، عکاس صحنه: مهسا عباسی، اصلاح نور و رنگ: سامان مجدوفایی، جلوه‌های ویژه: علیرضا قادری اقدم، طراحی و صداگذاری: سامان شهامت، صدابردار: جابر انصاریان، فیلمبردار پشت صحنه: مصطفی امامی، عکاس پوستر: فتاح ذی نوری، طراح پوستر: علیرضا ربیع مقدم و....